Visboken är skriven av Anders Pettersson 1843-97
Fjälkestad Lilla Hässlekärr.
Fadern Petter Jönsson byggde psalmodikon. Han byggde också en pip orgel.
Delarna till denna orgel finns hos Berndt Andersson Björnön Krabbeboda.
Orginalet till visboken finns hos Anders Ragnarsson Nosaby Kristianstad

V 32

2.

4 ja väl så kunda nu druckna så
~~som~~ skuna vida
om ing hade min själ skåla två
allt uniden linden den gröna

magdalen hon stod vid sin fader
salen &c
alltid var jag un mansens lisa
allt uniden &c

kär magdalen den sven int så hänt
salen &c
döna j gröna lund vat jag väl
allt uniden &c

5 tre kunna hafva du tillvarda födel
salen &c
men alla tre de voro dig väkt
allt uniden &c

6 den första fick du mäd din fader
salen &c
den sänkte du ned i hafvet
allt uniden &c

7 den andra fick du mäd din broder
salen &c
den sänkte den ned i floden
allt uniden &c

8 den tredje fick du mäd din systerman
salen &c
då sjöng du sången som aldrig näst
allt uniden &c

9 och magdalena föll till jesu knä
salen &c
jesu jesu skrifta mig här
allt uniden &c

10 och skriftningen han lyde så
salen &c
sitt kors skall du ut i skogen gå
allt uniden &c

11 och intet annat du äta får
salen &c
än knapp som sitter på de qvistar små
allt uniden &c

12 och intet annat du dricka får
salen &c
än dagg som sitter på di knoppar små
allt uniden &c

13 och intet annat du till fädskap får
salen &c
än de vargar och ulfvar grå
allt uniden &c

14 och intet annat du till bädda får
salen &c
än hinja bang och de klappar små
allt uniden &c

15 och när sju år de voro för li
salen &c
då talar frälsaren sig själfven så
allt uniden &c

16 kunn når du mäd maden din
salen &c
allt som du äta af den kalken fin
allt uniden &c

17 och kunn når du mäd drycken din
salen &c
allt som jag druckit af det söta vin
allt uniden &c

18 och kunn når du mäd fädskap ditt
salen &c
allt som jag vara bland englan fin
allt uniden &c

19 och kunn når du mäd modren din
salen &c
som jag låg på de kalken fin
allt uniden &c

20 hvad vill du hafva för straffet ditt
salen &c
jo du skall hälla på magdalen
allt uniden &c

21 och magdalena vaned så glad
salen &c
hon följen frälsaren i dag
allt uniden &c

22 och magdalena blef så innigt fin
salen skinn vida
hon följen frälsaren i paradis
allt uniden linden den gröna

En Annan Visa

Den bortjagda

1 5 6 6 5 x 4 3 1 5 5 6 6 5 /
1 5 6 7 7 5 2 1 5 5 7 7 6 /
5 x 4 5 6 x 4 3 2 /
2 5 6 7 8 9 3 2 8 7 6 6 7 5 5 5

---

15 och styrman han kastar sina ankar till att
och jungfrun hon vriden sina händer till
gud låta mig aldrig komma
gud låta mig aldrig komma till det
judiska land till att vandra

23 och kära min fader visst skall min mig kär
ni följen bort en gula fal och köpen mig igen
gud låta mig aldrig komma
gud låta mig aldrig komma till det
judiska land till att vandra

24 och magdalena gick så innigt fin
salen skinn vida
hon följen frälsaren i paradis
allt uniden linden den gröna

Konung Erik och Sjöguinan

Sjöguinan drog upp sig ur sitt kast
och ämnet att draga bröden ifrån tiljan
och fäntan alman han efter hänne drog
(Det gick dem allt efter guds vilja)

och konungen tar honom i förgyllande
men till att &c
bebagar sjöguinan att dricka harmti
det gick dem då &c

jämn det något gott till att dricka hämta
men till att &c
närmeliga de ormarna två
det gick dem då &c

och konungen han klappar på
men till att &c
behagar Spågumman att vila här upp
dätt sker då &c

ja än dätt något gott till att hvila här upp
män till att &c
här under så sitter de knip uddan två
dätt sker då &c

ja vet du dätt vet du något mer
men till att &c
då vet du hur dätt skall gå mäd min drottning i år
dätt sker då &c

bra skall dät gå mäd din drottning i år
men till att &c
två söner så skall hon föda i år
dätt sker då &c

den ene skall bli köpman i dät västra gäta land
den andre skall bli konung i dät västra gäta land

ja vet da dät sävet du något mer
då vet du hur många tjänare jag har i mitt rike

fämtan tjänare dät har du i dit rike
men aldrig mer än en som tjänar dig mäd tro
ja vet du dät sävet du något mer
då vet du hur mången hästar jag har i mitt stall

fämtan hästar dät har du i ditt stall
men aldrig mer än tio som skall draga dig till jord
ja vet du dät så vett du något mer
då vet du hur många gyltar jag har uti mitt skrin

tolftefan honorade dät har du i ditt skrin
men aldrig ovanligt mindre eller mer skall dät bli
ja vet du dät så vett du något mer
då vet du hur lång min lifstid skall bli

julldagen som fallar i år
så kommer ett stycke i kung Eriks brist
Kajänsdagen som fallar i år
mun till att draga tråda ifrån tiljia

Då ligger kung Erik på tolfgyltande bår
dät sker då allt ifter guds vilja

Munken och Bonden

Bonden var en dumme man
han skulle till rom rida
hustrun var ett kunne vif
hon skulle hemma blifa
ett tämme vif
allthvar hon munken vid sig!
då bonden var intett hemma!

hustrun red till munkens gård
skulle munken hjelpa
pigan skulle hemma bli
till att koka och steja
koka och fryd som allrahelst
munken blir vänligast
då bonden är inte hemma

Munken satt vid hustrun bord
ett dät mästa han hinner
hustrun bad honom äta mer
han sad han äter intet
munken både åt och drack
där var han både dag och natt
då bonden var intett hemma

in kom munken dansande
låt oss här om roa
bonden är inte gott att vara
hustrun sa då intet så
två timmer ihop i hafra må
dem vill jag intet spara

in kom munken dansande
låt oss nu hädan ganga
bonden kommer i rätan tid
mäd sina hästar många
hustrun svarar på egen tro
förr ska flaga tas min enda ko
förr ska flaga mig ganga
förr än ni ska bri mig ganga

munken inom dörren sprang
tappade sig på kappa
bonden aftan i häl och i hasun
vile munken klappa
munken gott men intet svar
bonden både piska och slag
tills där var bonden hemma

bonden gangan till vedarkat
hugade sig en spåta
gån han uti stugan in
ville hustrun klappa
mitt på golvet höll de ting
så att spillran flög om kring
tills där var bonden hemma

hustrun började jämra sig
låt värre än hon vide
bonden började skrika sig
vm till fredes kona gamma
jag skall hålla hus åt dig
ja du ska lära lyda mig
tills där var bonden hemma

---

3 4 5 5 4 3 3 4 5 5 4 3 3 4 5 5 4
3 5 8 8 9 3 3 5 4 3 1
3 9 3 2 8 3 4 5 5 4 3 3 4 5 5 4 3 5
8 8 9 3 3 5 4 3 1
3 9 3 2 8

Det var en bonde fundade en gris
som hade en gris den kalla han
ko la ni gris kola ne gris som
hade en gris som hade en gris
den kalla de han kolane gris kolane gris

Den grisen han var så stor och stark
han trampade stian ner till mark
Kolore gris

Den gris han hade ett huvud
åt var så stort som e stugu
kolare gris

Den grisen så hade stor en kropp
den räkte ett öfver kyrkoknopp
kolare gris

Den grisen hade fötter
de var allt som trine rötter
kolore gris

Den grisen han gick till mjölebo dam
Där åter han fäntan tunnan mjöl
kolare gris

Den grisen han gick på berget bå
han fyntes öfver hvenge så
kolore gris

Så kom där en nyttare ridandes
så kom den grisen skriandes
kolare gris

men Rytarn drog upp sitt blanka gevär
så stack han där den grisen i går
kolare gris

Den grisen bladde och bladet ran
ett fäntan tönnen och en spann
kolare gris

De satte den grisen i tönnen och kan i tönnen och kan
och ändå så var det mera gvar
af kolore gris

6 Men som gjerfven han stod intill tungt där
han hörde hvad de jungfrurna sade
O herre gud fader som bor i himmelen
han vet så vilken lena jag skall taga

7 Men om jag nu den lilla jungfrun tar
och låter den fattiga så bortfara
så gråter han och gråter i alla sina dar
och fåller så många bittra tårar

8 Men om jag nu den fattiga jungfrun tar
och låter den lilla bortfara
Då äro vi ett par skönt ligt ett hjonelag
och gud förlåter oss i våra lagar

9 Och ungen som han fnitrar sig i småbarskarna
och tager så den fattiga i handen
nu äro vi ett par skönt likt ett hjonelag
gud låt oss få lefva till tillsammans

10 Och ungen som ungmön hvad tagen den lilla så
som tager så den fattiga i handen
och inte tager mig som nyss den han
den fattiga får säga sin lige

11 Och nyss dan är det lön utaf gud
den lilla kan också fattiga bliva
fattigdomen är en belöning utaf gud
den fattiga kan också nyss bliva

12 Och öppnet det vätskan så högt upp i tapp
öppnet till jorden så falla
och den som blir förskinken utaf sin tillvä
han blir och förskjuten utaf alla

13 Och fågeln han flyger så högt upp i
och vädret det luftar hans vingar så
så högt upp i skyn så långt ned i byn
gud nåde den som vännen sin bort mis

14 Jag är till verden så liten som jag är
af fader och moder så ömma
att hafva mig uppfostrat och hållet mig så kär
där finns ren jag aldrig den bort glömma

15 I höst skall jag beströ så grannen och min
på kommande stäle och anskaffe mig
där skall jag mina unga år framlefva

16 Där lefva uti munterhet och gifte mig till sin
och vara mig bland flickorna nän till fallo
se så gå alla mina dagar

17 (Jag i)
Men ett så vill önska till baka kunnigän
stor lycka och frögd åt min största ovän
ty han på mig så svårt hafven gjort

18 men vara jag vi kan som nyss än dyrt
Så vara jag af ingen kär förvänden
men nu är jag fattig, som förr en uppå gjort
som bygger sina boningar i skogen.

19 men ett så vill jag önske en lön uppå vår gård
att alle de kladen vara gröna
det ena klädet det är det andra i samma
att det måtte bliva vårt största känsla
fiskmåsen i blom de fulla en band

Den gresen han var så flor och glatt
han stampade stiven ner till svarta
kolone gris

Den gris han hade ett knipet
ät var så slent som e stygn
kolone gris

Den grisen så hade stor en knopp
den räkte ut öfver keyrkeknopp
kolone gris

Den grisen hade fötter.
De var allt som grene rötter
kolone gris

Den grisen han gick till mjölebo dan
Dän ätter han fäntan tunnan mjöl
kolone gris

Den grisen han gick på berge bå
han fyntes öfven sverge då
kolone gris

Då kom där en nyttare ridandes
å kan den grisen fkriandes
kolone gris

Den Rytarn hade upp sitt blanka gevär
Då flayk han där den grisen igål
kolone gris

Den grisen bladde och bladet van
ut fäntan tönnen och en fpann
kolone gris

Och fatte den grisen i tönnen och kan i tönnen och kan
och ändå fåvan dåt mena gvan
af kolone gris

1 Dåt gingo två jungfrur åt rosendeland
och jungfrun vorn bedröfvad
den ena hon var så hjertelig glad
den andra hon var så bedröfvad

2 Den vita hon sade till den fvarta då
hvarför är du så bedröfvad
hafver du mistat din fader eller mor
eller du har mistat den ära

3 Jag hafver ej mistat hverken fader eller mor
men herran gud bevara min ära
den noy förjan jag en fager ungersven
den vi båda hålla så kära

4 Och jag så vill jag gifva min faders gård
och min ätta broder att råd äga
allenast att jag finge den fagen ungersven
denne vi båda hållen så kära

5 Behåll behåll din faders gård
och din ätta broder att råd äga
men noy fkall han mej som rikedom hava
en fattiga kan föga fin gelike

Men som gensven hon stod intet långt ifrån
han hörde hvad de jungfrurna sade
O herre gud fader som bor i himmelen
han vet då vilken dena jag skall taga

7 Men om jag nu den vita jungfrun tar
och låter den fattiga så bortfara
då fjunger hon och gråter i alla sina dar
och fäller så many bittenliga tårar

8 Men om jag nu den fattiga jungfrun tar
och låter den vita bortfara
då äro vi ett par skönt ligt ett hjonelag
och gud förfäljer oss i våra dagar

9 Och ungen fvan han snitvan sig i fnäbeskarna
och tager så den fattiga i handen
nu äro vi ett par skönt likt ett hjonelag
gud låt oss få lefva till sammans

10 Och ungen sven ungersvenshuad tagen du dig för
som tager så den fattiga i handen
och inte tagen mig som rikedom har
den fattiga får säga sinne lige

11 Och rikedamen är ett lön utaf gud
den vita kan också få fattiga blifva
fattigdamen är en belöning utaf gud
den fattiga kan också rikare blifva

12 Och öpplett dåt vågen så högt upp i tapp
öpplett till jorden nå falla
och den som blif för skjuten utaf sin tillavän
han blir och förskjuten utaf alla

13 Och fogeln han flygen så högt upp
och vädret låt lyfter hans vingar så
så högt upp i skyen så langt ned i byn
gud råde den som vännen sin bort miste

14 Jag är till vanten så bitter som jag är
af fader ake moder så ömma
a kapse mig upp på stud och hålet mig på kön
där finc kan jag rådslig som bort gå lämna

15 I höst skall jag bortrest från minn kön och min
på framm mande stäle och ock kasta ast
där skall jag mina ungar än framlefva

16 Där lefva uti munterhet och gifte mig till sven
och vara mig bland flickorna nän till fällighet
så få gå alla mina dagar
(Jag i)

17 Men ett så vill önska till baka hem igån
för lyske och fråg at min största ovan
ty kan på mig så svårt hafven tyngt

18 men vara jag är icken som vanligt än dygt
så vara jag af ingen kär sveinden
men nu är jag fattig som fågeln uppå qvist
som byggen sina boningar i skogen

19 men ett så vill jag önske en lill unga vän gård
att alla de blad som vara gröna
det ena blad det fagen det andra i spann
att det måtte blifva vänt skönsta känslo
fjällmachon i blann de hulega en bland

Gamla sägner om finnmarkens trolldom

§ 1 När någon är tjuvad

Gack ut en torsdag eller söndags morgon, för än solen uppgår till en apel skär upp en tvär ansikning den ena foten lägg torpven på huvudet och gack ansikning apelen tre gånger läs dessa ord:: — — — är jag nu på illa tjufen Och väntar mig ingen bat för än jag kommen igjen så har jag nu sönd både öfwan mig Och nedan mig och på mig och väntar mig bat i namn G F J och den h Gack på där ifrån och se dig intet tillbaka::

§ 2 När en häst är dragen

Jag tre hår af hans lugg tre hår af manen och tre af svansen lägg tre hår af maren åta sedan stryk kästen öfwer ryggen och säg:: — — — — — Du skall gå som sol och månen i jesu namn

§ 3 För flen eller böldes Då menniskor och kreaturen Stryk lät finka stället styrjet med en vädjesten en vonsta ruk en utsövon kvinnje stryktning spatta på sinden Och läs:

God morgon (god afton) Flerit! om du vona på stor sorg ett klockena tonga skall du bli på liten sone ett sorgens korn du skall vinna och bli ingenting ej namnen

§ 4 Att Binda kannarmadren

jag skall din kannarmorska binda hon skall icke i din rygg och dina tänder ganga i treg heliga namn G F J Kristi har

§ 5 Att döfwa domanen

De på honom emellan dina fingren och läs dessa ord:: — — — — jag för egenom fingren min och förvänden hägen din ifrån alla menniskor och till mig och min talan skall vara din tallas och minna tänder skola binda dina tänder i namn G F och

§ 6 För trollskatt

jag skjuter bort trollskatt. nilaspiskatt. nisana skatt. skämpe skott skall skatt quesste skatt unggvasta skatt jord skatt Vall skatt af vad slags låta vara mäj i namn G F och

§ 7 För reformna

Rebainnen hafwar dattrarna nio. de nio blefwa åta. de åtta blef tjue. de tjue tjuo de tre blefwa två de två blefwa en den enda blef ingen

J S F J o d h a

§8 Att stärkas emot fiender

Jag skall bära dåtid blod binda med mina tio fingrar i namn &c---

Dåt samma:: de skall stå som den man som stod inom
hälsnetets port genom tre heliga namn &c----------

Dåt samma:: Stig nå en jordfast sten och tås dåtta tre
gånger emot solen stått ställa sig blod som jordens
stod när vår frälsare steg döpa tåt i namnen ste &c-

Dåt samma

Jag stärmmen låta blod
som jesus stämde panins stod

Huvad nomn att fång låt vara nå
på skall låta bladet stånna och stille stå
i östanvåden och nordanvind i de tre namn

Dåt samma

Blod blod var du på led ninnara
som jesus är led ningsina
som om landagen benuken spina!

Blod. blod var du på led att nina
som jesus led en figinnara
som om fredagen barstas sitt hår
och nifuen uppchristi får!

Blod blod du på led att nina
som jesus är led gråhårig man
som går till tings att vet nått men vill nån orätt!

blod blod var du på led att ninna
som jesus är led en gråhårig man
som står på hälfvets blad måd en staf i hand

2

När kråtur fått bratt skatt

tag skatt kalfven till ett lås
och slå där måd kråatunets kropp
kors vis och på olika ställen medan du läser:
bollkarlen gick åt skogen att skjuta
mötte honom vår herre christus och sade
vart skall du gå?" frande han:
jag skall gå att skogen och skjuta
jag skall skjuta fot ke och jag skall skjuta så
chvad som före är" sade han
det skall jag dig förmena du skall
skjuta stocken och jord fastas stenen
in nomne &c

13

För tandvärk

jord stå på stenen han måtte så jämmer ligen gråta
den kom jesus gangades dram
hvi jämmer du dig så jag så vål jämmerlig
och jag må vål veta att jag han maste i mina tänder
och under mina tår den se på foten så vår herre

För håll och stygg

håll måd våld
som kristtas tåd sig säda
intet håll håller dig
intet stygg stinge dig
i heliga tre fal dig hels namn
amen

§10 För brandbett

Gud Gud Gud vend av grane vat
stack vår herre jesus i hans hä
skrack den som stack
men intet han som skaden vand
genom tre heliga nomnam

§11 För sjuka kråatten

Baka gick nå lida
vanföre bökar du
vanföre bakar du
jag är fal stucken
jag är ban skruken
jag är kättmodig
så kommer vår herre
christus och säger:
jag skall bota dig
måd malt
och fått
och tre till skärda
och kalfve löpe i mans gå
medan läkemedlet gifvet läs tre
3 gånger

Läg dätte nå en jordfast sten
med en figtet vänd emot solen
efter läsningen slatta
på marken

Dät jamma :: Stig nä en jandfast stenach tär, dälta tre gangar emot salen stallt stilla sig bland jan jordans stad. när vår frälsare sägs säga tät i namn o bl

Dät jamma
Jag stämmen läta blod
jan jesus stämde janom stad

Ehuad nomn alt fäng lät vara nä
så skall läta bladet stjana och stilla sä
i östanvädes och nordanvind i de tre namn

Dät jamma

Blod blod var du så led ninara
jan jesus är led ängsna
jan om landagen benutan stjina!

Blod blod vardu så led att ninna
jan jesus led en stjinara
jan om fredagen banstar stilt här
och nästen upp christi dar!

Blod blod du så led att vina
jan jesus är led gnädäng man
jan går till tings ok vet inätt nen vill nän orätt!

blod blod var du så led att ninna
jan jesus är led en gnädäng mare
jan stär nä hälfvets bräd mäd en staf i hand

§ 12
När kräatur fätt trall skatt

tag skatt kalfven till ett lås
och slå där mäd kräatenets tenapp
kors weis och nä olika ställen medan du läser:
bollkarlen gick at skogen att skjuta
mätte honom när herre christus och sto
vart skall du gå ?" frande han:
"jag skall gå att skogen och skjuta
jag skall skjuta folk och jag skall skjuta fo
ehuad jan före än" sade han
lät skall jag dig förinna du skall
skjuta stolkan och jan fastar likenan

§ 13
För tandvärk

jo stär nä stenen. han mätte så jämmerligen gnata
där kom jesus gangades fram
hvi jämmran du dig så jo jag nä väl jämmanig
och jag mä väl vina att jag han mast i mina tänder
och undan mina tänder se nä solen. sade vår herre
O ok spotta nä den heliga jnne så fän du bot i jamma stad i nomnen

§ 9 För håll och stygn

håll mäd väld
jan christus täd sig föda
intet håll hålle dig
intet stygn stinge dig
i heliga tre fald dig hels namn
amen

§ 10 för ormbett

Gud Gud Gud vnder en gnanat
stayk vår herre jesus i hans
spnack dan jan stayk
men intet kan jan skader vard
genom tre heliga namnan

§ 11 För skjuka kräatten

Baka gick nä lida
vanföre bäkar du
vanföre bakar du
Jag är jak stuken
jag är ben spreuken
jag är köttmodig
så kommer vår herre
christus och säger
jag skall bota dig
mäd malt
och salt
och tre lill stjänka
och kalfva läpa i mans
medan läkemedlet sjuks läs tre
3 gang

Lä dätta nä en jandfast sten
med en sjutet vändt emot jak
efter läsningen spotta
nä manken

n med bönna
och stå stilla
k intet vänka j namn J:s o) h a nom

§15 För vredet på hästan
är herre christus ned sig genom att bo
å blef hans själe vred och i led
ome de tre heliga namn J:s S:t A och ha

16) Sätt fria sig för djävulen
ant harre gick sig i öntagandet
rank sig sina sinander för sig stå
an bar upp sin välsignade hand
and dem alla i jesu heliga namn

17 Att döfva djuränd
är harre jesus red i herrefänd
döfvade han alla djuränd
alla vapen som han såg
n tog han ägg och red ifrå
tagen jag id dag från alla mans hand
skall rädda och böfva bifjua
och skola kvinkan bita på tjätt eller ben
öras än jung fru marias päder en gammal
åldare än christus fam är fäder ej flera än en
J namn S:t J o k a

§ Att ställa Eld
är herre gick ner vid sjö och strand
än ställade han både eld och vand
ttsamma gör jag måd hans kraftiga hand
stanna nu på fast och ställa jesu christus
nade vid korset och lät sig fastnagla
stanna nu vid fadrens kraft och sonens makt
och den heliga andas visdom i namn &c

19 För sjukdom på kor (Ingummebett)
är herre allt sanke peter
ginga den vägen fram
möte de den sjuke ingummen
ade de till honom kvart skall du gå
jag skall gå till S:t K o r n.
härnes ben bryta och hännes kött flåta
hännes mor bant lugga svarade vår herre och
ante. Ja nehs ditt ben skall svarade vår herre och
den sjuke ingummen

---

§22 För skjutandet och sårande
skrif dessa ord vänj
slinga + S + mana + vakts
+ natus + flitic +

---

§23 att vinna i rättegång
tag skjantal af en hårsfägg
och bär hos dig samt skrif
dessa ord: + ne + pra
mi + causam + tibi + non
+ vini + omn + me +

---

§24 att döfva menniskor
upplyft tu gamar
ditt högra pekfinger
emot dem som du
tråden måd och säg
dessa ord
Vara vina vaum
diabolis

---

§25 För landvarg
skrif dessa ord och häng
om den sjuke halsen
+ ens + fons + trado + vos
+ os + kinn + ne + pectum +

§14 För [illegible] för
Vår herre christus stod på den grona jorden
och för bandt alla sina får
Så gör jag dig N N
Lilla fanet skall hela
och intet bolna
och så stilla
och intet vänka ifrån sig i f o h namn

§15 För vredet på hästan
Vår herre christus red sig genom ett lin
så blef hans sale vred och i lin
Genom de tre heliga namn S G S f o h a

§16 Att fria sig för Djurmen
Bort harre gifte sig i önta jorden
Hank sig sina sinarden för sig så
han bar upp sin vädsignade hand
band dem alla i jesu heliga namn

§17 Att döfva fiänd
Vår herre jesus red i herrefänd
Så döfvade han alla fiänd
Och alla vapen som han såg
dem tog han ägg och vid ifrå
Så tagen jag idag från alla mans hand
och skall yrka och böjsa bibsa
för sin än jung fru maria föder en son än
Caldare än christus som än fadren ej sker än en
I namn S f o h a

§18 Att stilla Eld
Vår herre gick ner vid sjö och strand
där stillade han både eld och vand
Så stanna nu så fast och stilla som christus
stadnade vid korset och lät sig fastnagla
Så stanna nu vid fadrens kraft och sonens makt
Och den heliga andas visdom i namn&c

§19 För sjukdom på kor (Gegnmebett)
Vår herre och sante peter
de ginga den vägen fram
så mötte de en stunt gegnmen
sade de till honom kvart skall du gå
så jag skall så till S K k o i n n.
och hänes ben bi nysta och hännes kött stita
sante [illegible] peter, titt [illegible]
Alning skall du gå till mykal
och hännes ben bi nysta
och hännes kött stita
och hännes mod bedraga
I namn f. f. o. h. a. men

§20 För sista krysning
Vår herre christus och sante pär
de ginga sig ner vägen fram
så mötte de en döden man
då sa vår herre och sante pär
till den döde mannen
hvart skall du gå
den döde mannen sa
jag skall så till n n
vad skall du där
så vår herre och sante pär
jag skall gå och kny sta hans...
så [illegible] jordle blodet skall natas
så skall jag säf vägna dig
jag skall tägga dig under stenar och
sten så att du skall göna ingen man
mehon i S f g o h a men

§21 Att döfva kratt
Tennita apeta fatuna natas
vande så dopt i fans namn
(man igän kammen
häna den bekanta kabba liftiska
tammedn: salor anpa tenet opena
natas

§22 För skjutandet och sånande
skrif dessa andemna så din vän
stinga i N + mana + vrahls
+ natus + flitie +

§23 att vinna i strätigang
tag kjantal af en hänfage
och bär hof sig som skrif
dessa ordens: + ne + pra
mi + causoni + tibi + non
+ vini + opra + me +

§24 Att döfva mennisken
Upplyft bu gangar
sitt högra pekfinger
emadt den som du
tråden mad och säg
dessa andens
Vara vina vaun
diabolisk

§25 För tandvärk
skrif dessa ord och häng
om den sjuke thals
+ ona + fons + trado + unt
+ eo + kinn + ner + pegtum + 10.

Lätta sanet skall hela
och intet bedra
och slå ställa
och intet vänta sig nåt o ondt annan

§15 För vredet på hästar
Herr herre christus vad sig genom att lea
så blef hans sår vred och i led
Genom de tre heliga namn Gs S f s och h a

§16 Att fria sig för djurmen
Brand harre gifte sig i äntaganden
tack sig sina sinnanden för sig stå
han bar upp sin välsignade hand
band dem alla i jesu heliga namn

§17 Att löfva svänd
Vår herre jesus red i herrefänd
så löfvade han alla svänd
och alla vapen som han sig
dem tag han ägg och vid ifrå
så tagen jag idag från alla mans hand
den skall ryda och böjsa blifva
och skola hvarken bita på tjätt eller ben
förr än jungfru maria föder en son igen
Caldare än christus sam än fader ej förr än en

I namn st Joka

§18 Att stilla eld
Vår herre gick ner vid sjö och strand
där stillade han både eld och vand
Dåtsamma gör jag mig uti hans kraftiga hand
eld stanna nu så fast och still som christus
stannade vid korset och lät sig fastnagla
så stanna nu vid fadrens kraft och sonens makt
Och den heliga andas visdom i namn&c

§19 För sjukdom på kor (Sregnmebett)
Vår herre och sante peter
de gingo den vägen fram
så mötte de en sjuk sregnmen
sade de till honom kvart skall du gå
så jag skall gå till S S ko i n n.
och hännes ben bryta och hännes kött stöta
och hännes mor kant ligga sjuk
sante Jesus sade vår herre och
sante sregnmen

§20 För sista krysting
vår herre christus och sante pär
de gingo sig den vägen fram
så mötte de en döden man
då sa vår herre och sante pär
till den döde mannen
hvart skall du gå
den döde mannen sa
jag skall gå till n n
vad skall du där
så vår herre och sante pär
jag skall gå och kryssa honom
så [illegible] till natas
jag skall jag säg vägna dig
jag skall lägga dig under klapp och
stor så att du skall göra ingen man
mera, S f s och h a namn

§21 Att dofva kratt
tenita apeta sutuna natas
varde så sof i hans namn
(man i gån kamman
hära den bekanta kabbalistiska
formeln: Salor arepa tenet opera
rotas

§22 För skjutandet och sår
skrif dessa ord en gång så din vän
klinga i N + mana + vakta
+ natus + sitic +

§23 att vinna i kättegång
tag skjutandet af en hårsvag
och bär hos dig samskrif
dessa ord en: + ne + pa
ne + causone + tibi + non
+ vini + opa + ne +

§24 att löfva menniskor
Upplyft tu gargur
ditt högra pekfinger
emot den som du
träffen måd ab säg
dessa ord
vara vina vaum
diabolis

§25 För tandvärk
skrif dessa ord och häng
om den sjuke hals
+ ona + sona + trado + unt
+ co + kinn + ner + nectum +

§8 Att stämma ett lod

Jag skall dåta blad binda med mina tio fingrar i namn &c---
dåt samma:: du skall stå som dess man som stöd inom
skälfvetes port genom tre heliga namn &c----------

Dåt samma:: Stig nå en jandfast sten och tås dåtta tre
gangar emot solen stått ytterst du blad som jordens
stöd när vår frälsare steg döpa tåt i namnen ståt da-

Dåt samma

Jag stämmen dåta blad
som jesus stämde sanons stöd

§9 För håll och stryng

Ehvad nomn det alt föng låt vara nå
på skall dåta bladet stånna och stille sta
i östervåder och nordanvind i de tre namn

håld mäd våld
som Mariæs tåd sig döda
intet håll hålle dig
intet stryng stränge dig
i heliga tre faldig hels namn
amen

Dåt samma

§10 för Örmbett

Blad blad var du på led ninnara
som jesus är led ängsna
som av landagen kruckan spina!

Gud Gud Gud under granevat
stayk vår herre jesus i hans ha
spraik dan som stayk
men intet kare som skader vard
genom i tre heliga namnan.

Blad. blad var du på led att ninna
som jesus led en gånnara
som av fredagen banstar. sitt hår
och nisven upp christi får!

§11 För sjuka kreaturen

Blad blad du på led att ninna
som jesus är led gråhårig mare
som går till tings och vet nått men vill nan orätt!

Baka gick nå lida
vanföre bäkar du
vår före baker de
Jag är jal-stuckes
jag är ben sprucken
jag är köttmodig
så kommen vår harre
Christus och säger
jag skall batta dig
mäd malt
och saltt
och tre till stjänka
och kasta köpe i mare sjö
muden läkemedelet gifvet tås hom
i gonja

Blad blad var du på led att ninna
som jesus är led en gråhårig mare
som stån nå mälfvets bråd mäd en staf i hand

12

När kreatur fått troll skatt

tag skatt kalfves till ett lås
och slå där mäd kreaturets krupp
korsvis och nå olika ställen medan du läser:
vollkanten gick åt skogen att skjuta
mätte honom när herre christus och gud
vart skall du gå? sa fienden hani:
jag skall gå åt skogen och skulda
jag skall sjuta fol ke och jag skall skjuta så
ehvad som före är sade han
åt skall jag dig förnena du skall
skjuta stoltan och jand fastar stenan
in nomene &c

13 För tandvärk

Så sätte nå en jandfast sten
med en sigtet vänd emodt solen
efter läsningen satta
nå marken

Jobb stå nå stenen. han måtte få jämmer ligen gråta
där kom jesus gangades dnam
hvi jämmer du dig så jobb jag må väl jämmerlig
och jag må väl vina att jag kan maska i vina tänder
och undon mina tånder

hälsades vant genom

Dät samma :: stig nä en jandfast stolpe och täs dälta tre gangar emot solen stalt ställa sej bland sam jordans flod när vår frälsare steg döpa tåt j namn d h s

Dät samma
jag stämmer dåta blod
som jesus stämde janom flod

Ehuad namn alt föng dåt vara nä
så skall låta bladet stilla stå
i östervåder och nordanvind i de tre namn

Dät samma

Blod blod var du så led ninara
som jesus är led ningina
som ore lordagen brustan spina!

Blod blod var dee så led att nina
som jesus led en fredagen bonstas. sitt hår
och nifuer upp christi sår!

Blod blod du så led att nina
som jesus är led gråhårig mare
som går till tings och vet nått men vill nan orätt!

blod blod var du så led att ninna
som jesus är led en gråhårig mare
som står på hälfvets bråd nåd en staf i hand

§12
När kråtur fått trall skatt

tag skatt kalfvet till ett täs
och slå där nåd kråaturet krapp
skors vid och på olika ställen medan du täser:
trallkarlen gick åt skogen att skjuta
mätte honom vår herre christus och sa:
Vart skall du gå?" svarade han:
"jag skall gå åt skogen och skjuta
jag skall skjuta folk och jag skall skjuta så
ehuad som före än" sade han
Vat skall jag dig förmena du skall
skjuta stocken och jand fastar stenen
in nomine &c

§13
För talvärk

sjok stå på stenen. han måtte så jämmerligen gråta
där kom jesus gangades framm
hvi jämmer du dig så jag jag må väl jämmerig
och jag må väl nina att jag har mask i mina tänder
och under mina tår der så på foten. sade vår herre
och spatta på den heliga grund så får du bot i samma stund j n n

§9 För håll och stygn

håld nåd nåld
som kristtes tåd sig föda
intet håll hålle dig
intet stygn stinge dig
i heliga tre fald dig hels namn
amen

§10 för Ormbett

Gud Gud Gud under granenat
stack vår herre jesus i hans hand
smack den som stack
men intet bare som skader vand
genom tre heliga namnan

§11 För sjuka kråaturen

Baka gick nå lida
vanföre bråkar du
var föra baker dee
Jag är fotsjuker
jag är bensprucken
jag är köttnodig
så kommer vår herre
christus och säger
jag skall bota dig
nåd malt
och fått
och tre till sjänka
och skalla köpa j mans sjö
medan läkemedlet gifvet täs tom
3 gånger

Läs detta nå en jandfast sten
med en sigtet vänt emot solen
efter besningen sjalla
på manken

96 Om någon av stulet att på sätt uppenbart
skrif. dessa ord på en ost skiva (att stå 11 bb)

+ pa + mas + nis + skaris

gif osten åt gupven att äta och säg:
hav du stulit på åt i alla djäflars namn

97 Dåt samma
skrif i en oft ovsa ovan
varan + en Hem + betila + + +
tramna + pate + dus + vinal +

~~98 Om någon stulet att på gupven~~

98 En bevänjelse för tjufnadsmän och dessas tjufnadsmål

Kyrkotjufven! Herre. gud fadern i himmelen för hvarje dig
öfver denna jesu christus tjenare N. N! -
- - - - - - - - - - så du djefvul skall ge Guds + jesu christi +
ahdem heliga andas +. åt skall jälpa för vad slags ond
rot du äst som hafver gjort denna person skada inom eller
utom hus + äst du af de tio regementen i helvetet ellenda
äst samma regemente tillhörande eller äst af den
tjensta prinsen eller konungen i helvetet lucifers tjänare.
eller du äst nordflygaren eller du äst västflygande +
eller du äst östanflygaren + eller du äst södanflygande +
eller du äst i nordkanten + eller du äst öfver hjonden +
eller du äst under hjonden + eller du äst i hvarje + i hvarje
ah hafven du djefvulen som kallas - trolbalk
tidar som stäter djefvulen i sig sida. så hafven han gud nåd sin
lön gud faderi hafven sin lönning d -

Att stämma
blod
Dått bladet skall flamma och icke flyta långvidan n s
j g f f j o d p o h amen + + +

Grön Fjäganen Dång

1 v

Kân faben gar upp öfuer skogens bryn, med skrâlande stanka
hend och skjuter sin pil genom Gumbla skyn, skring glimmande vatn
när bjönnang skynda från fjällen ner, och öpnar på rof sig till kof
bygân, då klingar jägarens laang vid gladlande kommuns klang kurack
Tryta finarnn kan böjsan tan och sig åt skogen draar

3 V 2

Mâd skântande kappel tâll vid dâs sâlly, han smâjar på sing vakenhe
han fallen dât starkasta rof i nât, han fallen dât fägraste bo
jätt bögjande gjeda för stäfmannens skaft och bjönnana brannpa
för kattens knall: då klingan :: &

W 3

Ren drillas lânkar från grönlând dal, hörs rimm bâstens
forlande kalp sinttinna lanak i grön klâd fal, och dufvorna kyssa i tall
i vänligt frieker vor nan med fred, på eden sjuten en hafsönn med
då klingar :: &

v 4

Om qvällen når jägaren nalkas till bygg med bjönnen
på ryggen öfuen hed, hans (sin) hanam mâtar, han stân ok lyss
och ser åt den enstiga led, om qvällen gar faben med
råd skenpak blanannerna vaggar af klanerna ::
då klingar jägarens sang ved jubeland de hornets klang upbrusande
öpna sin arm han bojsan tampak sig åt skoga draar
&

En [illegible]
En [illegible]
han mild
han mild
Mellan [illegible]
diffran mig klappar blott [illegible]
Wiler tanken blott [illegible]
[illegible]
sjunga [illegible]
himmels [illegible]
[illegible]

16

När fadren går upp öfver skogens bryn, med stralande ögonen
händer och skjuter sin pil genom gubbå skyn, skrinn skinnvarden vänder
när björnarna skynda från fjällen ner, och örnar på rof sig till kas-
begär, då klingar jägarens sång vid gladlande hornets klang hurra
tjena sinarna kan böjsan ten och sig åt skogen dra.

* 3V 2

Med skärmande kappet tätt vid dås håll, han sjöjar på gamvakens
han fällen dåt starkaste rof i nät, han fällen dåt djärkaste be-
jätt bjärnen de gjeda för stäfmannens skatt och björnarna bramma
för kattens krall, då klingan :: &

W 3

Ren drillas tänkar från grönländ dal, hörs rimm bäckens
forlande kalp jemtlänna lands i grön klädd sal, då fuvarna kyssa i lek
ljunligt smicker vor ran med fred, på eden sjöten en hafsörn med
då klingar :: &

V 4

Om qvällen när jägaren natkast till byss med björnen
på rygg öfven hed, hans honom möten han står ok lyss
och ser at den enslige led, som qvällen går fales med
råd skenpak blommorna vaggar af västanvind,
då klingar jägarens sång vid jubeland de hornets klang ytterligt
öppna sin arm han bosar tungt sig åt skog a dra
öppna sin arm han bosar tar att skogen dra

Ett Fjäll
En fjäll
En fjäll
Hellan fruktan kapp och spruta. var minne
Wiler tanken blott hos
Skjärman lik sin skimmels kyss. fram mot den lätt
skimmel
Sekreterare Dan Danielsson

1

En sång

Rytkle sångmängen.
Bärt från sigrad.
Odhinsöde hans skönlekar.
mot makans kvän.
Nu se på den sjufaldige.
Lägg mun till hans läppar.
Sant och dess fasta nade
Lefvande förstone.

2 Då på hanen
skedde gudarnes.
Såg konungens skägg.
befläckat med blod.
höfdingens glänsande.
ögonen skådade.
förstens höjborg.
skaren med seklad.

3 Då sänk gudrun.
Till backa med lieden
Den kändelen lemnade
kindorna nådade.
och en dappe näsg.
Sannad i knädå.

4 Då sret gudrun,
Gjukes Dotter.
Ja att tårarne.
strilat strömmade
ut högt ifrån bröstet.
tinnorna i garden
i härliga fagelar
som prisade ägde.

5 Då qvad gullrönid.
ingeborg Dotter.
Käre eder ved jag.
Den lekens skänkat.
Bland alla menskor.
som mycken.
Du ej kunde
se ellen inne.
ester mig.
ellan hos sigmund.

6 Då qvad gudrun
Gjukes Dotter.
Nu är jag sorgsnad
med gjukes söner.
in grändslösan.
Skjutan ur gräsätet
med armanten.
Bord dragen
ädelsten.

7 Jag segnats ack,
För konungens hjälten
Högre än bergen,
Odins Disa,
Ack är jag förningsa,
Som dit fallnen,
Lefvad i strömmen
Vid min döda konung.

8 Jag sakrnan i häggsätet
och i bäden,
Minna samtals älskling
Det valla gjukes söner
Gjukes söner,
min olycka valla,
Och sin systers
Bittra tårar

9 Att skynda sigrun,
Från lefafjellen,
emot faltes höfding,
Finna hyster,
Högen nere är öppnad,
Hammaren kalne,
Svärdsmärkena blåda,
Den skjelm nyde bad dig,
Att sårdrapa namne,
Du stilla skulle, +

+ Sigrun gick då in i högen

10 Nu är jag så sägnad,
Af vänt möte,
Jorne uthungrade,
Odins hästar,
När rop de nota,
Af svarma skaran,
Eller på namn stämmade,
Dags borgen skåda,

11 Ty, så jag vet dig.
Lif böje konung,
Förrän du bladiga,
Brynjan skåda,
Hälge ditt hår är,
Fastigt af hjälmen,
Händerna kalla,
Så högens tunne
Kun skall jag dig famna

Bat dån för kinna +)

(+ Hälges skugga gräder

Hälgen skugga-gräder

12

Du vallen dåt sigrun,
Från lefafjellen,
Att helga åm,
Af sorgdagg slagen,
Du gråtar guld smådar,
Bittra tårar,
Du fat glåns sande,
Ladrens nio,
Förn du satt sofva ganger
På förstens bröst
Dåt genom kyssa, kors
Af sorg genom tränga

13

Vål skole vi drigka,
Härlig kraft dryg,
Fast mistru hafva,
Magtens sägnad,
Dock skall ingen man
Lemna gud gråda,
Fast mig å bnästet,
Får han skadan,
nu åna bröstdamm
Flutna i häyen
De rimade männ
Hans fram lidna +)

Till hälge och gråd

Sigrun red då in sång i högen
och qvad

14 Häge hår jag dig hälsa,
Hvila bevadt
Hel, kvinfrian qvad,
Ofvinga alltig,
Vitt sägn dig i famnen,
Af sång sköna,
Som jag med lefvande förstone
Var vaken

Hälges vånad gråden)

Hälges vånad
gråder

Så lemna

mot makens knän.
Så på den gyfruen
Lägg man till hans läppar.
Sant om dess fars nade
Lefvande fönster.

2 Då på knän.
Skådade gudrun
Sin konungens skägg.
Besprängt med blod.
Höfdingens glänsande.
Ögonen stängde.
Fönstret högborg.
Skönen med svärd.

3 Då sänkt gudrun.
Till backe med bröden
Från bröllopet gingo
Hindrade nedrade.
Vilken knappenäring.
Lämnad i knäd.

4 Då grät gudrun
Gjukes Dotter.
Så att tårarne.
Strilt strömmade
Ej höjt ansiktet.
Tårarna i garden
Konungarna i fjärran
Oupphörliga fägnar
Ej prisade ägde.

5 Då qvad gullrönid.
Gjukes dotter.
Hör eder ved jag.
Till lekens stamkast.
Hvad alla menskor.
Har mycken.
Du ej kanske
Det vilar inne.
Ester mina
Kan hos sjunga.

6 Då qvad gudrun
Gjukes dotter
Aldrig mer sjungande
Med Gjukes sönen.
Så förändeligen.
Skjutet är gräsgrönet
Ej diamanten.
Med dragen.
Ädelsten.
Ej konungar.

Sägne all hennes.
Odins disa.
Ehvar jag för ningen.
Som dåt fallnen.
Lefvet i strömmen
Vid min döda konung.

8 Sig satte hon i högsätet Thuan tär fallen bredvid
och i båden.
Minna samtals älskling
Det valla Gjukes söner
Gjukes sönen
min olycka valla
Och sin syster
Bittra tårar

9 Att skynda tigrun
Från lefvafjellen
annan folkes höfding
Finna lyster
Högen nere är öppnad
Hennes kära
Framman bläda
Den skjelm prejde bad dig
Att lärdrypa narrar
Du stilla skulle *

*Signun gick då in i högen

10 Nu är jag så fägnad
Ett sänt möte
Jorne uthungrade
Dina höfvar
När rof de nöta
Ofvanom Skatan
Elden på vapnen glänsande
Dags borgen skada

11 Kyss så jag vid dig
Lif löse konung
Förrän du bladiga
Brynjan skada
Hälge ditt hår är
Fastigt af hjälmen
Händerna kalla
Nå högens tvinde
Kär skall vid dig sam
Det länförsinna *)

*) Hälges skugga gräder

Hälgen skugga-gräder

Sigrunes vänskap

Sjöng sorgsen

Till hälge och gvad

Sigrunerne då en sång i högen
och gvad

14 Här har jag dig hälga
Hvila bredvid
Helt kärleksfullt gvad
Ofvinga alltid.
Vid dig i sammen
Höjdens löfvad
Som jag med lefvande förstår
Hälges vånad

Hälges vånad
gräder

Jag sjelfa fjellen
Att helge än
Af longdagg slagen
Dugriatar gud smida
Bittra tären
Du fat glädjande
Lädnens nöd
Förr dvalt sofva garden
Så förstens bröst
Det genast kyldes, kors
Hjunkens
Af sorg genom trängda

13

Vi skola vi drycka
Härlig konst dryckt
Fast mist vi hafva
Hagtens lägnad
Dock skall ingen veta
Lönlig gud gräda
Fått vigt å bröstet
Lärken skadar
Nu åna insidan
Klutna i höjen
De rimade mödar
Hans fram lidna

Till bröllop och gvad

Sigrunerne då en sång i högen
och gvad

Hälges vånad
gräder

Hälges vånad
gräder

1 En sång
Rytkte sjungungen.
Bant från sigrad.
Och väcke hans kämpar.
med makens kvädi.
Se på den sjufen.
Lägg mun till hans läppar.
Sant och dea fagnade
hofvande fänsten.

2 Då på kvad:
Skådde gudrun
Sig konungens skägg.
bepöstat med blod.
höfdingens glänsande.
ögonen skådade.
fönsten höglorg.
skonen med seröd.

3 Då sänk gudrun.
Till baka mod bädden
Här bändelsen lossnade
Hindrna nedrade.
Och den knappnäng..
Rann ned i knädå.

4 Då grät gudrun
Gjukes Dotter.
Så att tårarne.
Strilt strömmade
Och högt instende.
Kvinnorna i garden
De härliga fogelar
Den prisade ägde.

5 Då qvad gullrönd.
Gjukes dotter.
Kär eder ved jag.
Kärlekens skankat.
Bland alla menskor.
Hvar mycken.
Ro du ej kone
ute allen inne.
Syster min!
Detan hos sigrad.

6 Då qvad gudrun
Gjukes dotter
Så ser min sigrad
Blod gjukes söner.
Som svänsblixar.
Upp skjuten vid gräsgatet
Som ädelmanten.
Med dragna
Svärdet sten.

7 Jag segnes ack.
För konungens hjelm
Högre än herrje.
Odins disa.
Ett är jag förvinnga.
Som det fallnas
Kölpel i skönnum
Vid min döda konung.

8 Jag sakna i häggdet
Och i bädden
Minna samtals älskling
Det vilda gjukes söner
Gjukes söner
Min enda vilda
Och sin systers
Bittra tårar

9 Att skynda sigrun
Från sefafjellen
Emot folkes höfding
Förena sig stor
Högen rese är öppnad
Konungen kalne
Skandemarkens blåda
Den skjelmprydde dig
Att sårdrypnarne
Du sköna skulle *

* Sigrun gick då in i högen och till bädden och qvad

10 Du är i dag så sägnad
Ett sänt möte
Jorde uthungrade
Rätens hästar
När rop de nota
Sjövarens skatan
Eller på vapen glänsande
Dags bryne skåda

11 Kys så jag vet dig
Lif döde konung
Förrän du blodiga
Brynjan skåda
Hälge ditt hår är
Fastigt af hjälten
Händerna kalla
Nu högens knände
Kär skall jag dig komma

Bot lån för sinna *)

Sigrun red då in i sång i högen
och qvad

14 Här han jag dig hälga
Hvila bredt
Hel skinfrian qvad
Ylfinga ätting.
Lätt jag dig i famnen
Höfding söfvad
Som jag med besvärande fönsten
Han vann

Hälges vånad gräfden

Hälges valsvad
gräfden

*) Hälges skugga gräfden

Hälgen skugga gräfden

mat makens kniän.
11. Se på den Gifvan.
Lägg mig till hans läppar.
Jorg och dess fasmäde
hafvande könsten.

12 Då på konan.
skadde gudrun
sin konungens skägg.
besmetat med blod.
höfdingens glänsande.
ögonen stängde.
fönstret högborg.
skonen med sorgd.

13 Då sänk gudrun.
till baka mot bädden
sin bördelen bärmade
sitt hufvud nedmade.
och en dragpo näng.
Kammed i knädg.

14 Då gret gudrun,
Gjukes Dotter.
så att tårarne.
strilt strömmade
och högt isade.
Kvinnorna i garden
de härliga sagbar
Dem grisade ägde.

15 Då qvad gullrönid.
Gjukes dotter.
Hör eder ved jag.
hjältekens stamkast.
Bland alla menskor.
utan mycken.
Rådu ej kanne
lite eller inne.
Sysster min!
Atlan hos sigmund,,

16 Då qvad gudrun
Gjukes dotter
så ner min sigmund
Bland gjukes söner.
som svändslidjan,
emot skinten var grässatet
som ädelmanten.
vid dagen.
och ädelsten.
emot konungar.

Odins Disa,
etc är jag förvinga,
som dål fallen,
Lyftad i strömmen
vid min döda konung.

18 Sig. tårarne i högsätet sitt tårar fallen blodig
och i bäden,
Minna samtals älskling
Det valla gjukes söner
Gjukes söner!
min olycka vallar
och sin systers
Bittra tårar

19 Att skynda sig nu!
från berättelsen,
emot folkes höfding!
Finna systers!
Högen nere är öppnad!
stormen är kalare,
Fiskemarkerna blåda!
Den skjelmprydde bad dig!
Att sändman varna!
Du skilda skulle! *

* Sigrun gick då in i högen, till bädden och qvad

20 Nu är jag så fägnad!
Att vänt möte!
Jorgen uthungrade!
Odins höstar!
När roof de neta!
Sjömännen stekan!
Eller på vapen glänsande!
Dags borgen skada!

21 Hej så jag vet dig.
Lik döde konung!
Förrän du blodiga,
Brynjan skada!
Hälge ditt hår är!
Fastigt af hjälten!
Händerna kalla!
Så högsen, snände
Kinn skall jag dig famna
Det länge finna *)

*) Hälges skugga gräder

Hälgen skugga gräder

Sigrunerade då en sång i högen
och qvad

22 Här har jag dig hälga!
Hvila bredt
Hel sinnesvan qvad!
Ofvinga alfving!
Kvitt jag dig i famnen!
Höfdings döfvad!
Som jag med lefvande förstod
vän vanor

Hälges vålnad gräder

Hälges vålnad
gräder

Så lomda
Så lomda

En Visa Vari är nio-sjo-sju.

13 Vårarne och höstjen begynna nian i kvinnakubsfacken

natta skenar mer och mer kan skuggan i vredet kunna dagen
ingalunda simma. Qvalen och dimma. Bådar solens blekta
strimma. Vådran spela fritt och tåget! Fönstaren nistasse
vid hvar fläkt. Lämna och afpar pusta. Kärv och kåta
brasa. orren spelen. tönnan telar. tranden ät sin
fåter delen. spen i hvar spris! fladdrar och brås.
spåren och nis! flickan och grås. redan vältings gäsptar
kakar! ren med ysfuig lugg. tanpare uti myjugg. efter
kel-bakselden smakar! och på ängen ran! kutat noten en stor
2st kanln i sin skyffel tar

118

118 Knägann stöduelse på sig dnare
skuggan kränckens parmar tolar
spen i skarett fattar
stär i dären och skrallar
pipan bläsar
gubben trasar
byggens kampar barn och gossar
gamman på sin vang vid grind
håller kanden under kjud
ab och an kan vinkar
skamrar in och i nigkar
foten stickar.
gammen gnickar
vaknar och ur skapelt drickar
guarnan och kjul
börja sin fart
här finn ett skjul
hörde du klart
sänsta slaget ute grodjan.
smeken spinal och långa
med en glädat tång
nöken ända upp till mejan
mellan ål och sand
mår past i hand
gungen ne sin svangande bär

118 v

Lafter spelar frisk och skön
minsta blommade vårat och gröna
öppnar sina knappar
leat dagens knappar
präktigt vändas
välluckt andar
med sefirens flaktar blandas
skogen skymtar morsk och blå
berg och kullar prydda stå
mäd löd lamm och geigen
byggens barn och pigen
gå och valla
le och tralla
sinnas hjordar samman kalla
lånkan i skyn
flaktar så sval
tappen i byn
flaksår och gal
all naturen börjar vakna
till ny glans och prål
nya göra mål
och att ingen skönhet saknas
stog ne madigt gap
å tag sin sargekapp
satt sig vid sin kaffan

Ren

Bellmans Fr.

Ofelkestad

I den skalla vintergällen
slaga fjäderna förbi fjällen
skogen i en lappländsk skog
är mil och mile vidd
på en dag och icke bredd
varifrån tygas vana nog!

Här bland snö och is på marken
likgjort fallna träd i parken
lägga vår lilla svenska här
stämmande i långa rader
blott bevakad af gud fader
och en ut post här och där!

Alla fjäll utom kungen
han gick häftigt fram bland gungen
följd af hunden Pompe blott
ingen ro han kunde smaka
kungen måste ofta vaka
när han andra sofva gadt.

Dagen hade oförlåtligt
tänkt och tidigt och förfärligt
han i bruket alla dar
strövfoat in på svenska vallen
der han redligt gabnla tvallen
hängade som en bar bar.

Redan står han hvil kon fara
framför narva med en skara
tallos såsom gällens mygg
tillgrepp att staden gästa
och denne sig befästa.
ärnte mera grym och trygg

Länge kunde icke staden
hålla sig den ena raden
på den andra af dess hus
full med sina torn och murar
för kanonens hagelskurar
i ruiner sand och grus

Kommer icke hjelpen genast
innan morgondagen fednast
måste allt förutan hopp
gifva sig åt vrfot kopen
som med tiggeska fröjderopen
redan fyller luften opp.

Då ett bud nyss förtalde
och det var just det som qualde
och som störde kungens frid
ty en åtta mil och mera
hade fågen att marschera
uppå denna korta tid.

Detta vart omöjligt redan
just uttal det skal emedan
kungen kände vägens strat
hvarken grände unges hjelten
ej han gick på öde fälten
bebländande alltgärnet fram mät

Bäst han få sin vandring ställer
i nät skogen pompe skällen
hastigt till och rusar fram
kungen for sig kring och finner
att en munter stöckel brinner
kring en murken ekestam.

Der och få en gammal gubbe
lutat litet mad en klubbe
då han någon syssla har
hör honom åfven prisa
i en svänsk andäktig visa
"Gud min vän och himlafar!"

Kungen står helt rörd och lyssnar
tills den enkla sången tystnar
sedan helsar han: "Guds frid!"
och går fram mot gubben sakta
hvilken här per fyrtio vakta
denna fyr vid midnatts tid!

Dvärligt dockt vid stockseldsflamma
språka di i ro till sammans
fast dåt vore fyr och fem
gubben ej på ordets väger
talar fritt och uppret säger
hvem han är och hvar i från.

Svensk han vär men lika falla
ödets lotter ej för alla
arm han gått från dalom ut
på fär fjärran i vida verden
der han nu så långt på färden
hunnit enom årets slut.

Hvart han kom i vida skogen
satte han sin verkstol trogen
och arbetade med fröd
sen till närmsta by han lärde
och i någon trädet vände
med sin vinga katt för nöd.

Der för kände han till vägen
och var icke obenägen
att i morka natten ren
fram till narfva vilja hänvisa
på en gen väg mellan skären
innan årnen solen sken.

Glad blef kungen... trommen larmar
och ur fjärran mjuka armar
vacken hjälte skaran upp
den är för dig på minuten
och begynnen afton truten
åter på sitt vanl dröngs lopp.

Gubben klädd i björnskinnsmössa
får skinnspals och sedan ker bössa
färuta rensälen på sin nacke
stav i handen stora stöflar
strax åstad som hesan beflar
främst i spetsen kung och trygg.

Ljungstedt Wägvisaren Ekeskog

Hans namn Olof Lindström
Egenhändigt

I den kalla vintertiden
klaga tärnorna sina qualen
skogen i en liflänsk skog
tio mil de hade kilat
på en dag och icke hvilat
hvilket tycktes vara nog!

Här bland snö och is på marken
likasom fallna träd i parken
tågvarn lilla svenska här
stämmande i långa rader
blott bevakadt af gud fader
och en ut post här och där!

Alla sofva utom kongen
han gick häftigt fram och tillbaka bland gungen
följd af hunden pompa blott
ingen ro han kunde smaka
kongen måste ofta vaka
när som andra sofva gadt.

Kvinnen hade oförtätligt
länsiskt och tröstligt och förfärligt
som hon i brakar alla dar
strödfloat in på svenska vallen
der hon endligt gabriela trallen
härjade som en barbar.

Sedan står han hvilken fara
framför narva med en skara
tallas som gällers myssa
för begrepp att staden gästa
och deremot sig befästa
ärnade mera grym och trygg.

Länge kunde icke staden
hålla sig den ena raden
på den andra af dis hus
full med sina törn och murar
för kanonens hagelskurar
i ruiner sand och grus

Kommer icke hjelpen genast
innan morgondagen sednast
måste allt förutan hopp
gifva sig att vöfver hopen
som med tiotusen fröjderopen
redan fyller luften opp.

Så ett ilbud nyss förtalde
och det var just det som gjorde
och som störde kungens frid
ty en åtta mil och mera
hade tsaren att marschera
upp på denna korta tid.

Detta vart omöjligt redan
just utaf det skäl emedan
ingen kunde vägens strat
skrifvet gräsande ur gata hjelten
Bart han få sin vandring ställer
rätt åt skogen pompe skällen
hastigt till och reser fram
Kungen ser sig kring och finner
att en monter stockel brinner
kring en murken ekestam.

Der och så en gammal gubbe
lutat litet mad en klubbe
då han någon syssla har
hör honom åfven prisa
i en svänsk andäktig visa
»Gud min vän och himla far!«

Kongen står helt rörd och lyssnar
tills den enkla sången tystnar
sedan helsar han: »Guds frid!«
och går fram mot gubben sakta
hvilken håpar: Gyms betrakta
denna syn vid midnatts tid!

Ovanligt dock vid stockseldsflamm
språka di i ro till sammans
fast det vore fiender och som
gubben ej på ordets väger
talar fritt och uppriktigt säger
hvem han är och hvar i från.

Svensk han vore men lika falla
ödets lotter ej för alla
arm han gått från dalom ut
på sin färd till vida verden
der han nu så tungt på färden
hunnit enom årets slut.

Hvart han kom i vida skogen
satte han sin svartstubb trogen
och arbetade med flit
sen till närmsta by han lärde
och i någon trädet vände
med sin ringa katt för nöd.

Der för kände han till vägen
och var icke obenägen
att i morska mattan ren
fram till narfva vise här den
på en gen väg mellan skären
innan årets sista sken.

Glad blef kungen ... trumman larmar
och ur tömmens mjuka armar
väcker hjälte skaran opp
den är för dig på minuten
och begynnen åter tråden
åter på sitt vanl. ringa lopp.

Gubben klädd i björnskinns mössa
fårskinnspäls och sadelkes bössa
jämte resväskan på sin rygg
stöd i handen stora stöfvar
strök ifrån som hunnen knuffar
24

15.

...ungen fick lön näst och sedan
...kade till sig i krigar kedjor
...gde tungt vapen tramp
...intet förmådde det vände
...alle hans tält mått bände
...sönder revs nit upp.

...ch nian gubbe sade kungen
...ch åt honom hela pungen
...ropade med 2:a katog gaf
...han langsåle röd i synen
...vgsvkade på ögonbrynen
...ch i marken slog sin stav.

...Gode kung kan vord svart sade
...ch till hela pungen lade
...ej ny kvädar efter guld
...men den jag så törs begära
...ch jag den i evig skuld.

...Härvid lyfte han nu mössan
...vita från sin gamla kåsan
...och nytt till ande tog
...ch mången när som skattar snällt
...sedan han jag lefvat nog.

...Gubben följde mig i striden
...fällde många under tiden
...men därtill på hjertans nöd
...blott till slut han bössan släppte
...sina händer sammans knäpte
...ch jag blott af idel kväjd.

...Efter slaget kom en sändning
...från den täcknade fäs vädning
...af den brinnat hus och kvarn
...gubbens lik då kungen hade
...fram för dem och bleygsatt sade
...han nådat er och Dän

Fr. m. b. c. d. n. f. f. y. g. i. S

L. B. l. m. n. o. p. q. y. s. S. f. i. k. G. t. u.
V. w. C. C. y. z. z. Ä. å. ö

Jonathan Bengtsson på d. N.
N. N. Mäsla
östergård
Nr 2

Sven Johan Svensson
Nr 2

A. A. B. B. C. D. E.
F. F. G. G. H. I. K. L. L. M. M.
N. N. O. P. Q. R. S. T. U.
U. V. W. X. Y. Z. Å. Ä. Ö.

25

Wägvisaren

Ifrån Stockholm

I den kalla vintergatan

I den kalla vintergatan
Skola tonerna gråta
Tågen i en liflänsk skog
Tio mil de hade kilat
På en dag och icke hvilat
Hvilket tjugu tes vana nog!

Här bland snö och is på marken
Likgalt fallna träd i parken
Tågen från lilla svenska här
Stannade i långa rader,
Blott bevakad af gud fader
Och en ut post här och där!

Alla sofva utom konungen
Som gick höftigt fram bland tjugen
Följd af hunden Pan på klott
Ingen nu han kunde smeka
Konungen måste själf vaka
När som andra sofva godt.

Tystnaden hade oförlåtligt
Tunnhet och tröghet och förfåtligt
Som hon brukar alla dar
[illegible] vaktkavallen [illegible]

Hästskjuts

Hästskjuts

Tolfter Bengt

Anders Tolfter Jon

Detta vart omagvig
Fast utaf dåt skal emedan
Tungan tvede vägens strat
Med kat grafvede tungan hjelten
Der han gick på [illegible]

Fårskinnspäls och [illegible] ken bössa
Jämte remslen på sin nigg
Stof i handen stana stöflan
Stråk åstad som lusen bevflan

26

17

1 Hvad är jorden ängsligt nu mitt hjerte dig välsigar bättre dig
en vän jorden är så jordens kjär skiljes ifrån mig
ovänner ha mig gamska när jordelifen på alla sätt
mina sätt för vänder bäst de kan mått fattbart och osagt

2 Skall jorg och ängslan fråga mig uti min ungdom är
så önskar jag om ord så vil jag lades saknat nå barn
min efter mig gå skogs skogen kan jorden skrifva för
och glädjen åter bliva ny det önskar jag för jorden

3 Jag för ju ej för skrifva ord, tidnom ej hätter sätt
Detta är ju mot hans ord och bud och detta är min rätt
att jag dagelig från varden dö och så bryta mig
när harman tärkes kalla mig hädan och hem till sig

4 Men detta är min hjertas frögt som han är innan lig
och harman är och blif min vän det tnar jag ziesten lig
när jag ej vara jors stora dahl en gang hän vandra skal
in evig frid och glädje stor i bland de utvaltas tal

5 Allt vad jorden här i vardenens ärvatt så fängslig helt
den vijas är kong solo må dåt nagt beskrifva vett
Den verdens bästa hafva kän alltså intet på gud
lifven i jemnda stort begär och strafvan mot hans

6 Ro kärlek frid jors fredlighet fins knapt hos nagon man
min falskhet tong och afvon stor brukas nu i allt stånd
dått halles nu för ingen skam för klena mått bakt talande men i dåt är en stor skam

7 Gud hjelper mig i denna vend min vandring ställa så
att ungdoms fel och brista mig här alderig skada må
men att jag gärna synden flyr och lyder Hannes bud
så tror jag vist gud hjälper mig han är jo mild och god

8 Min tankar jag nu vänder här till dig min vän så kjär
du vist mitt hjerta fängslat har mått kärlek hels bjär
Jag önskar att den dagen kan att jag dig äga får
dått händer väl om han i vår skan vänt lif finge nå år

För glöm mig ej min lilla vän jag ej för glömmer dig
så länge blodet dåt är varm i och hjertat rörs i mig
om du nu skiljes ifrån mig finner jag dig igen
och hoppas att du tråget blir min huld och trogen vän

Till slut önskar jag dig allt godt i tid och evighet
Jag dig af hjertat älskatt har dåt du väl själfver vet
och jag för den skull hatat blir aldrig jag - vid den
allenast att du trogen blir min enda lilla vän

Jag kan ju intet skrifva mer men vijan han blir stort
Min penna är nu stapland och pännan vil ej fört
Här mått jag bjuden dig far väl och tacka får vår dag
Jan vi till sammans vanit har mått nödje och behag

Ett Litet Lefnets vers till

Anders Retta Jöns

27

17

En Visa

1 Hvad är för ängslan mellan dem som älskar
enkan som är så jordens kär skiljes från mig
ovänner bo mig ganska när samfälten på all sätt
mellan sätt får vänder bäst de kan med saktmod och sedlighet

2 Skall sorg och ängslan tvåfan mig ledsen
så önskar jag ensam så vill jag lades varit nu bar
mer efter mörkrets skuggor skogen kan löven skrika förr
och glädjen åter bliva ny det önskar jag för dem som

3 Jag kan ju ej för skrifva ord, tidsnom ej hädan sätt
Det är ju mot hans ord och bud och detta är min vilja
att vi dagligt från varden dö och så bryta mig
när hvarman tältet kalla mig hädan och hem till sig

4 Men detta är min hjertas tröst som han är innerlig
och hvarman är och blif min vän det tror jag visst ej
när jag ej var vars stora fakt en gång här vandra skall
in evig frid och glädje stor i blod de utvaltas tal

5 Allt vad som här i vardenslivet är allt så förgängligt helt
den vise as är kung salo må det nog beskrifva vett
Den verlens bästa hafva kärlekte intet på gud
lefver i synden stort begär och strider mot honom

6 Ty kärlek frid och sällhet finns knapt hos någon i mån
min falskhet long och afvon som brukas nu i allt stånd
det halles nu för ingen skam till nästas goda namn
för klena mäd bak talande men det är en stor skam

7 Gud hjelpe mig i denna verd min vandring ställa så
att ungdoms fel och brista mig här alderig skada må
men att jag gärna synden flyr och lyder Herrans bud
så tror jag visst gud hjälper mig han är ju mild och god

8 Min tankar jag nu vänder här till dig min vän så kär
du vist mitt hjerta förvisst har mäd kärlek hels bär
Jag önskar att den dagen kan att jag dig äga får
det händer väl om han vill han vänt lif snart så år

För glöm mig ej min lilla vän jag ej för glömmer dig
så länge blodet det är varmt och hjertat pöses i mig
om du nu skiljes ifrån mig minner jag dig igen
och hoppas att du alltid blir min huld och trogen vän

Till slut önskar jag dig allt godt i tid och evighet
Jag dig af hjertat älskat har det du väl sjelf vet
och jag för den skull hatat blir aldrig jag emellertid
allenast att du trogen blir min enda lilla vän

Jag kan ju intet skrifva mer mer vidare han blir klart
Min tunga är nu stapplande och pännan vill ej förut
Här mäd jag bjuden dig farvål och tackar för var dag
som vi till sammans varit har mäd nöje och behag

Ett Slut Lapin vesplet

28

17

min nått får vänder bäst de kan mäd falskhet och orätt

Skadlösa och ängslan försäja mig uti min ungdom är
så önskar jag ock med så vil jag bedes varast nå bar
men efter mötgas mig skarka skam kan jo den skrida fram
och glädjen åter bliva ny dåt önskar jag för Jesu

Jag kan ju ej för skrifva mer, tidnan ej hälter sätt
Dåt är ju mot hans ord och bud och detta är min rätt
att ej dagelig fran varden dö och så bryta mig
när hemman tältes kalla mig hädan och hem till sig

Men detta är min hjertas trögt som han är innerlig
och hemman är och blif min vän dåt tror jag visserlig
när jag ur vandens stora dahl en gång här vandra skall
in evig frid och glädje stor i bland de utvaldas tal

Allt vad som här i vardenstins ärvalt så sångelig hett
den vises är kong Salo må dåt väl beskrifva vett
Den verldens bästa hafva kärlekt intet på gud
lifver i sig nåden stort begär och strävar mot hans

Tro kärlek frid och fredlighet finns knapt hos någon man
min falskhet long och afvon stor brukas nu i alt stånd
dått halles nu för ingen skam för klena mäd bak talande men i dåt är en stor skam

Gud hjelper mig i denna verd min vandring ställa så
att ungdoms fel och brista mig här aldrig skada nå
men att jag gärna synden flyr och lyder Hennars bud
så tror jag vist gud hjälper mig han är ju mild och god

Min tankar jag nu vänder här till dig min vän så kär
du vitt mitt hjerta färg stät har mäd kärlek hels bjär
jag önskar att den dagen kan att jag dig äga får
dått händer väl om har man span vårt lif snag nu är

för glöm mig ej min lilla vän, jag ej för glömmer dig
så länge blodet dåt är varmt och hjertat röres i mig
om du nu skiljes ifrån mig minner jag dig jo än
och hoppas att du ändå blir min huld och trogen vän

Till slut önskar jag dig allt godt i tid och evighet
Jag dig af hjertat älskatt har dåt du väl själf vet
och jag för den skull hatat blir aldrig jag emellertid
allenast att du trogen blir min enda lilla vän

Jag kan ju intet skrifva mer men vän far hav blir kort
Min tunga är nu stapland och nämnare vil ej fört
Här mäd jag byuder dig far väl och tacka får var dag
för vi till samman vanit har mäd nöd je och bedrag

Ät Tied Lapin vesterut
åt vänster Sörders Rätte Jan
Bergh Peter Renst

29

Upptekning på alla mina Barn

Den förste Nils Anders Son född den 27 te
Juni 1867. k. l. 6. på eftermiddagen en Thorsdag
Den Andre Hanna Anders Son född den 30 te
Oktober 1869. k. l. 4 efter middagen en Lördag

att ikt Kronen 12 ßß

1 Skank	5	
1 Säng	3 ß	
1 bord	2 ß	
1 Skor	12	50
1 Vägg	12	50
1 Stolar	9 ß	
1 Klocka	12	
1 Stor Spis	12	50
1 Stor Kista	6	
1 Kista	1 ß	50
1 Kista	1	50
1 Kista	1	50
1 Skåpen	1	50
1 Säng (Ko)		25
2 Stolar	2	
1 bygel	2	
1 Salt	3	
1 Mjäldamissa	3	
1 Lösa	4	
1 Höfle	2	
2 Lådor	1	50
2 Fönsterbräder	2	
1 Trågkorja	3	
1 Skåpen		25
1 Skåpen		75
1 Stora	1	
1 Vef Stol	10	
2 Spin rockar	6	
2 Vinnor Fönsterbräder	3	
1 Vagn	30	
1 Bänk	10	

Jag fick edert bref
den 22 April 1871
Hörde dess April 1871

efter som jag fick edert bref
den 9 dess edert bref
men nu för jag skrifver några
få rader till dig min Kära och
af god hälsa skänd hoppas och låter dig
veta huru det står till med mig men
jag har hälsan så gott som af till gån-
ligt är och jag önskar att dessa mina
rader måtte träffa dig vid den goda
helsan som jag tror jag
för groning vid bifvare gård 6 ma
131 ½ Tunor 9 r 20 öre den (8 maj)
den 31 maj 12 R 60 öre för groning
för arbete hos Kalle holm den 1 augusti
den 10 — 8 R den 17 — 7½ R den 24 — 9 R
den 31 — 9 R) September den 7 — 9 R den 14 — 9
den 21 — 7 R) 63 R — 50 öre hos Kalle holm

den 24 Augusti har jag
Fått mig 75 Rö

18.

Den förste Nils Anders Son föd den 27 Juni 1867. k. l. 6. på eftermiddagen en tårsdag

Den Andre Hanna Anders Son föddden 30 Oktober 1869. k. l. 4 efter middagen en tisdag

Att ikl Kronan 12 öre

1 Skaft	5	
1 Fång	3	
1 Hund	2	
1 Skogs	12	50
1 Väg	12	50
1 Skolar	2	3
1 Fiskeka	2	
1 Fiske Skol	12	50
1 Rådkjesta	6	
1 Kjesta	1	50
1 Kjesta	1	50
1 Skärn	50	
1 Häng Skol	25	
2 Stäm	2	
1 Bygsa	2	
1 Lakt	2	3
1 Majdanisa	3	
1 Dosa	4	
1 Höfletsaft	2	
2 Lagjär	1	50
2 Fäderskjer	2	25
1 Trä Korgar	3	
1 Skeda	25	
1 Skedar	75	
1 Vaf Stol	10	
1 Spin Rulle	6	
2 Vinnor Kransar	13	
1 Vagn	3 91	
1 Bengta	70	
30 Småskopor		

Jag fick edert Bref den 22 April 1871 Hastad dagg April 1871

efter som jag fick edert bref den 9:de edert bref emot så mycket för jag skrifven några få rader till dig min Kära och af gud bevarade Dotter till medmin stora förnöjelse jag har sidan jag gått ifrån af till gån ligt är och jag önskar att dessa mina rader måtte träffa dig vid den gode gossen hälsen så tror jag för gropning vid bifvare gard 6 maj

131 ½ Törf 9 r 20 öre den (8 maj)
den 31 maj 12 R 60 örr / för gropning
att Hägle kjesa 10 R — den 1 augusti
för arbete hos Falkholm den 3 augusti 3 R
den 10 — 8 R den 17 — 7½ R den 24 — 9 R
den 31 — 9 R / Septembor den 7 — 9 R den 14 — 9 R
den 21 — 9 R / 63 R — 50 örr hos Kalle Hedin

den 24 Augusti har jag fått Gått mig 75 Rör

Bröllopp den 4 maj 1867. 1871

Bengta mån i Sund Hästad

31

Uppteckning öfver de Personer som den 31 Dec 1868 voro bosatte i Byn Lappträsk

1	Lappträsk	
1	Pål. Fredrick	
2	Bengts ola Stampe	
1	Pärtös nila	16
1	månsa pär	
1	Jonnels pär	19
1	Jonnils hans	
1	ola Pals	
1	Tua Pärs hans	
1	Lillemåns pär	
1	Klockare pär	
1	Gicsel Ekdahl	
1	Ekdahl Elna	
1	Jonassaungar	
1	Dito	
1	Lillemans jas Pär	
1	Jant	
9	Härmans Pär Härmans	18

Summa 3 Riksdaler 032 pk

Uppteckning på den säden som är utsått i Lyckan nu åhr 1869

	Rågen vinterstrött 12
	Vårstråen frö " 9
	Hvetet frö " att 14
	Jagka erter " 24
	Linfrö " 5
	Morötter " 1
	Palsternacka frö " 4
	Blandad örta frö " fåles 4/8
	Kål frö " 1/2
	Potatis " den 6
	Stångbönor " 3
	Rangbönor " 24
	Små bönor " 8
	Stora bönor " 4

April Maj månad 36 Rågkorn 12 1/2 Tunnor
21 Rågkorn Juni 10 Rågkorn
Augusti 36 Rågkorn

Uppteckning på den säden som är utsått i Lyckan nu åhr 1869

1	Skapa Linfrö
2	Skapar Rågen
2	Tunnor Potatis
3	Skäppor blandkorn
1	Skäppa Ärter

1	Samuels hans
1	Jans ja Hans sen
2	Bängs Ola stampe
1	Svendanielsens
1	Pals fredrik
1	Jonas jas ingar
1	Turas Svin i räby
1	Hägerna pär

Upptekning på alla de Löcker som förs från Fjelkestad Bibliotiek

Åsk Borås den 12 November 1864

E	12	fiske	den	12	L	2	åter lämnas	den 26
L	4	fisk	den	12	L	3	åter lämnas	den 26
E	4	fiske	den	26	L	4	åter lämnas	den 9
E	11	fiske	den	26	L	2	åter lämnas	den 9
K	65	fiske	den	9	L	4	åter lämnas	den 24
E	12	andra band fiske	den	9	L	4	åter lämnas	den 4 1865
E	17	fiske	den	24	L	6	åter lämnas	den 7
E	14	fiske första band		7	L	4	åter lämnas	den [illegible]
E	14	andra band fiske	den	7	L	4	åter lämnas	den 9
E	14	tredje band fiske	den	28	L	4	åter lämnas	den 6
G	13	fiske	den	18	L	1	åter lämnas	den 25
F	16	fiske 1 första		18	L	5	åter lämnas	den 18
E	15	fiske	den första band	9	L	4	åter lämnas	den 8
E	15	11 band fiske	den	18	L	5	[illegible]	[illegible]
H	3	fiske	den	18	L	5	[illegible]	[illegible]

Upptekning på alla de två fiske som bort lämnas på kortet

1 par fiske L ånt [illegible]

— fure fiske [illegible] Ungdomsskrifter

— sammels Par 16- Sondagsskrifter

En Ny Wise af bästa sorten.

Wad är som ängslan nu mitt sinne, at qualjon bitter ligger
En vän som är så hjertans kär, skiljes nu ifrån mig —
Ovänner bo mig ganska när! som söker nå alt sätt —
Min rät böi. vända bäst de kan med falskhet och orät —

2 V

skall sang och ängslan bryta mig. uti mein
ongdamspar

Wimmus Dalig

Sista 1. v

Ack hur hastigt flygen ej minuten ingen dödlig hindra
kan dås topp, knapt lån är böjad innan dån är sluten knapt
den hunnadt öpna rosens knopp, lickväl kan dåt komma på
dåt samma både käkelekens och hatets frö, mangen
liten ale tätt läga klammar mangen ondskets känsla
hos sig 2"

2 V

Många tåla sjufva band tåli knutna många tonga
tyrden tågas ofta många sjufva täflan tvalös knutna
mangen redlig vän i dånor gån en minut afgänka men
en minut kan och un nöden nyta uplingen ack
honom frö

3 V

Lejut då glatligt hvar minut af lifvet gön
gön dåt nytiga gif en skjen utaf hvad dig än gifvet
at den usla at anfatiga då skall du i döds minute stu
ka lungn ah stynka ah i kappet fått kasta glad en
tack som blick till baka ah somna valigt i din fästagud

[illegible] Par mare skall förtunga
B Ell gvalen falsens klander
vädj snjalter ack 3 sorg jal
falsk jack

34

21

Vad är som ang-
En vän som är så hjärtans kär i skojes nu ifrån mig
Ovännen bo mig ganska när i sina råder rå att sätt
min rätt böi. vända bäst de kan med falskhet och orätt

2 v

skall tag och ängslan bryta mig. uti vem
angelägenhet

Minutes Dairy

Jarta 1, v

Ack hur hastigt flygen ej minuten i ungen ödslig stunder
kare dås kropp, knapt lån är börjad innan dån är slutet. knapt
en hunnadt öpna rosens knopp, liknöd kan dåt komma på
åt samma både kärlekens och hatets frö, mången
tiden ale tell lägga planerna mången omsorgs känsla
hos sig dö

2 v

Många låta juga band bli knutna många gånger
lyden tågas att många gifva tåflas knalös knutna
mången redlig vän i knäsorg gån en minut afgjönka mon
gin olycklig menska hvarken kärnen figna röd
en minut kan ach ur nöden nyta upfinnen ach
honom frö

3 v

Lejut då glatligt hvar minut af lifvet gör
gör dåt nyttiga gif en skymf utaf hvad dig ån gjort
åt den usla åt den latiga då skall du i döds mun
ka lungn ach stynka ach i knoppet fått kasta glad en
tackkom blick till baka ach komma valigt i den fiskaget

*a B b ⊆ c Ꝺ d th Ꝑ p th M e Ψ f X g H h i X k ⌊ l PQ m Ψ m X n Ƶ o B p R
T q ℜ r ı s T t u v ϒ w Ϟ x ϕ y ö z

*X. DM R Z

Här vare skall för tänga
Ett quater fallsma klarröd
vicär 3 fnjalter ett 3 fanta jak
fabrijack

N Y Γ PQ M, Γ X·X

Anders Ståhl

35

Mot värk i allmänhet Mot värk
(Tandvärk)

Tänj fra majas hänne bad att vanke bast a hänne
tänder kajin dem kajft. mian. kan giäla en hammand a fanida dem tang
att kajpan dajom fallt han igang fatt vank i sid fader fon ach hälgea
Enkel

Mot tandvärk
Fatten Hagamark

Marguen fieus tager bort tandvaurk genom de tre namn gud. f. h. a.

Mot ormbett
Fäjfus äfven leucas läg på tuva etter tanga etter tand ja ska binda
Jermsens tänna fatans grenmna med tre fasta namn gud. f. och. h. amn.

Ormbett
Tänj fra maja gick på vägen da mötte kenne kajin kajin stupk ej sa majen i ett fkke
ne ska de slå fom ha stadkt blod flöda
da stå ett trä på Lions berg där under stod ett får te bark uta de trä a ull uta
de får a läg uppa de får så ska då stå genom de tre nam: g. f. f. och. h. a.

Mot kreaturens sjukdom
Får kunna vare den hand a tande fom skämman andras. bestaga
De ska te bark genom tre halga namn: g. f. f. och. h. and.

Kompmunds visor

V. 1741

Kompmund där han var i en handelsman han bar handlar och vandlar på
sin tandhar fjung falle valle räj så hin tar han

2.

Kompmund där han var i fämma tre den ena han fupar den andre han ftjäl
den tredje han räj allt vad han kan fjung falle valle ref så hin tar han
å di så skrättjeli gräna litt fnisen. väka te bagke å allt vad di
fjung falle valle rä så hin tar han

En rolig vise jag sjunga kan! Vi neste från vårt fädernesland. Byssla
bebåda alle Lived vägen stå. Kapet med ett brist mad. kommen en benåda.

Det är ähnen fruktelands närdet. hela sverge är benänt. genom sverk och
tisten. Låt en ut det ekvan da barn jag talar med fäntaska ord hos hvilka trakadt brisfen

En ny vise för talet af Johan Erikssons vise.

1.

O menniska besinna dig,
emedan du får lefva,
att vandra på guds vägas stig,
mot gud skall du ej straffva,

En glädelang

Jag sjungen om ett dödligt fätt
som timmat kan vinnden
du som dåt kön merk vägg till
och gif vål akt på anden
den som är friske idag och stån
i morgon ligga kan på bår
så kan vårt lif förvandlas.

36

tåbra kajin dar kajin . mar . han gjeta en hammare å smida den lang
ell kajan dajan stalt han ig ang stall vank i gud fader Jon ah hälga a

Enkel

Fader Vår Mot tandvark

Marsjen fics tager bort tandvark genom de tre nam gud. f. s. ah. h. a.

Mot ormbett

Stöten äfven bucas låg på tuva eller tanga eller tand ja ska binda
Jesu sens timma sutans gremma med tre basta nam gud. f. s. ah. h. am.
jungfru maja gick på vägen då mötte henne kajin kajin stupk ej la majen i f. f. s. h.

Stöpel ba

ne ska de slå som du stod i fordans blod flöde
då stod ett trä på Zions berg där ander stod ett får ta bark ute de trä å ell ute
så får a lägg uppå de får så ska då stå genom de tre nam g. f. s. ah. h. a.

Mot kreaturens sjukdom

Jes kunnad vare der hand å tand som skämman andras. bas kaja
de ska ta bark genom tre helga nam f. f. s. ah. h. am.

Hemmunds visor

XI. 141

6 | a 1 8 7 6 4 6 | 7 3 4 3 2 | 1 8 3 3 3 | 8 6 |
2 3 4 5 4 | 7 | 1 8 2 3 4 2 | 3 6 | 2 4 |

Hemmund där har de en handelsman han har handlar och vandlar på
han tankar sjung falle valle räj så kin tar han

han har de sinnana tre. den ena han stupar den andre han skjöt
han tredje han sjöt att vad han han sjung falle valle ref så kin tar han
å de så skyttet gnam sitt spisen. vilka ta bark å allt vad de
sjung falle valle rä så kin tar han

En rolig visa sjöng sjunga kan! Vi reste från vart fädernesland. Byssan
befinner alla de vid vägen stå. Kapet med ett knist med kommen bevara.

Det är ätven knuktands värdt. hela sverge är bevänt. genom sverke och
lekten. Det är en del ekvan de barn jag talar med för tagska och hos hvilka trakadt brister.

En ny visa för talet af Johan Ericsons visa.

12

Jag sjungen om ett dödligt fått
som timmat hän invanden
du som dåt hör merke vägen till
och sitt vål akt nå anden
den som är friske idag och sten
i morgon ligga kan på bår
så kan vart lif förvandlas.

O människa besinna dig,
emedan du får lefva,
att vandra på guds vägars stig,
mot dess skall du ej straffva,

En glade sang

Lantias så canda

1878 30/3 ? + 1922 1/2 ?

Torsås. Kristianstads län.

II:2 Farmor

Ingegerd. Olsdotter 16/5 1841

f Loshult. (Sm.) "Kahlin"

Gift. 27/2 75

Barn: Alfred, Olof, Johan, Martin, Emma.

Dagsen barn

(nyman Pekers Trued)

III:3 Farmors far

III:4 Farmors mor

IV:5 Farmors farfar

IV:6 Farmors farmor

IV:7 Farmors morfar

IV:8 Farmors mormor

38

I:2 Moder

Anna Andersdotter. f 1886 9/6 + 25/3 1933

född i Fjälkestad. Gift 1:a Olof A.

Boklingshus Gift 2:a Maritz Olsson.

Mästerkärr

Svinaryd, Blackamågr.

Barn 1:ag. Astrid, Berta, Gustav, Linnea, Irma, Sture, Ingegerd.

Barn 2:ag. Anne, Gudrid, Maj. Ann-Marie, (Alfred dog som barn *1930 18/12 † 1931 ? Nikkoska.

II:3 Morfar

Anders Pettersson 28/2 1843 + 5/2 1897

stenskingrare, träskomakare. knutbruked.

f. Fjälkestad Nr 18.

Gift. 4/5-1867

Omkom i olycka vid träfällning.

II:4 Mormor

Bengta Månsdotter 26/9 1846

+

Blev blind. Diabetiker.

Barn: Hanna, Nils, Karl, Elna, Sigrid, Edvard, Alfred, Anna, (Martin dog i Edsbyn. Nikkoska)

III:5 Morfars far

Petter Jönsson ("Chroga-Pettern")

31/10 1817 + 19??

i Hola härad. V. Torsås Kronobergs län.

Träskomakare.

III:6 Morfars mor

Pernilla Månsdotter

16/10 1811 + 16/9 82

Vigda 8/2 1839

Barn: Nils, Tönis, Anders, Carl, Nilla, Elna

Carl, Endast. Anders och Elna levde som barn.

III:7 Mormors far

Måns Olsson 3/12 1811

Röty nr 10

III:8 Mormors mor

Karna Olasdotter

1818

f. Östersta Hästad

"Göinge-Karnan"

av Göinge torpet.

IV:9 Morfars farfar

Tönis Persson 1778 25/2

född i Tunshult. + 1860 13/8

Skräddare.

Gift m. Elin Gabrielsdotter 24/5 1845

Barn: Pa. Karlsina Tönisdotter

IV:10 Morfars farmor

Katarin Johans d:o Eker

+ 1842 2/12 Sjuklund

Barn: Nils, Bengta, Kristian, Bengt Petter, Nils.

IV:11 Morfars morfar

Okänd

IV:12 Morfars mormor

Maria Anders d:o Eker

IV:13 Mormors farfar

Ola Månsson 8/1 1794

Farlöv, Röty

IV:14 Mormors farmor

Elna Nilsd:o Eker 7/5 1788

f. Farlöv. + 4/4 1871

1763

IV:15 Mormors morfar

Ola Nilsson 5/2 1793

f. Nosaby + 1872

Skåt Hästad

1736

IV:16 Mormors mormor

Elisabeth Persdr Gunnarsson 1793

Född. Högseröd (Vekerö) + 1862

